

Süveyda

– Şiir-emekçisi · 24 Mayıs 2026

SÜVEYDA

Gözlerin değdi bir akşamın en sessiz yerine,
Sanki dünya ilk kez kalbime dokundu seninle.
Adını içimde büyüttüm usulca;
Bir dua gibi,
Bir yara gibi,
Bir ömür boyu kapanmayacak kadar derin...

Senin sevgin,
Geceyi bile kendine inandıran bir ışık oldu.
Ben karanlığı severdim eskiden,
Şimdi sensizliği bile senden kalan bir gölge sanıyorum.

Aşk dediğin nedir, biliyor musun Süveyda?
Bir insanın kalbinde
Başka bir insan için sonsuz yer açmasıdır.
Ve o yerin,
Kim gelirse gelsin
Bir daha asla dolmamasıdır.

Sana baktığımda
Hayatın bütün gürültüsü susuyor.
İçimde yıllardır yorulan ne varsa
Senin sesinde dinleniyor.
Çünkü bazı insanlar sevilmez sadece...
Bazıları insanın kaderine işlenir.

Eğer bir gün kaybolursam bu dünyada,
Beni gözlerinde ara.
Çünkü ben en çok
Senin bakışlarında vardım.

Ve bil ki Süveyda,
Ben seni geçici bir heves gibi değil,

İçimde yıllarca yankılanacak bir ayet gibi sevdim.

- kemal yıldırım